

ادبیات پیشتو

ترجمه و نگارش امین الله خان زمرلای

د غره په سر د گلو ويش دي

دادغاتوی^(۱) کل می دیار په برحه سونه

بر فراز کوه تقسیم گلهاست حصه بار من گل غاتوی رسیده ،

د غره په سر دی جناله و گره

لکه سره زرکه رنگه بنگه^(۲) به در جمه

چون تو بر قله کوه هاوا کزیدی من نیز هانند کبک خرامیده خرامیده
زدت می آم .

پاس په سکمه^(۳) ولا ره گله
نصیب دچانی او به زه در خیجومه

ای گلیکه بر سطح سنگلاخ روئیده و ایستاده ئی من زا آبیاری میکنم
مگر نمیدانم نصیب کدام کس خواهی شد .

(۱) غاتوی گل است کوهی از نوع گل لاه افانها آنرا از بهترین اقسام گل های کوهی میدانند چون جوانها بکوه می بردند هر کسی گلی انتخاب کرده بسر یا گریان می نهند درینجا معشوق خود را می ستاید و گوید که بار من از بس خوش سلیه و نیک انتخاب است مانند خود گل غاتوی را برای خود انتخاب نموده .

(۲) رنگ بنگ : خرامیدن .

(۳) سک : سنگ پاره های بزرگ جبال را گویند که بالا شدن با آن دشوار باشد و گل ها به درزها و خالی گاهای آن روید و بزرگ شود .

سپو بی در ب روی می در وری
 په دُو و مینو پسی هه ورده مشعلونه
 ای مهتاب ترا سوگند میدم که مشعل فروزان خودت را یائهان کن و از تعقیب
 دوئاشق دلباخته صرف نظر نما .

په ستر کو روئد را پسی نسوی

س —

دالباسی او پنکی دهر چا پیخ خینه

په ستر کو روئد در پسی نسوم

ج —

لکه بادام در پسی سری سری سوهه مینه^(۱)

س معشوق : چشم های تو از فراق من کور نشد و این اشک های ساخته گی
 که میرزی به رخسار هر کس چکیدن دارد .

ج عاشق : اگر چه چشم های من از فراق تو کور نشد مگر دلم مانند دانه بادام
 از هجر تو سوراخ ~~کارهای طلسم ای و مطالعات فرسی~~ شده است .

نعم ~~کارهای طلسم ای~~ نهادفا دار دی

نه کله کله نعم دتل را سره وینه^(۲)

غمت نسبت بتوبامن وفادار تراست چه خودت گاه گاه و غمث برای

(۱) درین سوال و جواب تشبیهات خوبی به مرسیده و تشهیه بادام بدل که هردو شکل
 صنوبری دارند و سوراخهای آن به سوراخهای دل از غم هجر و فراق یک مضمون بکر است
 که تا حال استعمال نشده است .

(۲) مضمون این بیت بس عجیب و بکر است بجه زبان ساده بیرونی معشوق و وفاداری
 خود را بیان میکند و هم خورستند است باینکه اگر معشوق هیشه با او نیست ولی غمث دائم
 اینس و رفیق بوده نسلی بغش زندگانی اوست .

همیش با من عهد الفت بسته است.

په لیلی هر خوک مینیپه

سخ د هغو دی چه لیلی سی په مینه

به لیلا (معشوق) هر کس عاشق و گرفتار است خوش بحال کیکه لیلا عاشق
و مفتون او گردد.

جانان چه خبی مختنه دی پنه سی

زدگی زما په زلفو بند دی را رسینه^(۱)

جانان من از من جدا نمی شود سعادت و خوشبختی بار و همراهش باد ولی
ابن سفر را دوامی نیست زیرا دلش به دام کیسوی من اسیر است و در مراجعت
محبور خواهد بود.

پرسکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
که زه خبر وی چه بیلتون دی

ما به خپل یار تر لاس نیولی گرزا و نه^(۲)

اگر میدانستم که جدائی در دنیا وجود دارد من دست بدست بار داده
او را هر سو میکشتم اندم یعنی دقیقه ف او نیکر دیدم.

(۱) در بن یت معشوق از رفتن عاشق خود حکایت کند و باز خود را نسلی دهد که چون
عاشقش دلخانه زلفان اوست بزودی واپس آید چه طاقت هجر او ندارد.

(۲) دست گرفته کشتن ادن در افغانی اصطلاح است یعنی اگر من جدائی را حس میکردم
دوست من هر جا که میرفت دست او را از دست نمیدادم و او را نمیکنداشت.

گلان له خوارو پیدا کیزی
 زما جانان تر گل نازک خاور وته خینه^(۲)
 گلها از خاک می رویند و می برایند ولی متساقا به جانان من که از گل نازکتر
 و قشنگ تر است بخاک میرود.

ولی به نه ژارم عالمه
 جانان می گل دلپسری خوارو وته خینه
 ای مردم چرا ننالم چه جانان من که گل همچو است بخاک میرود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

(۱) درینجا عاشق تا سف کند که گل از خاک براید معموق من که از گل نازکتر
 است بخاک رود.